

Ο Μ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΕΒΙΤΣ

Ὁ πατήρ τῆς ἡμετέρας Βασιλίσσης Μ. Δ. Κωνσταντῖνος Νικολάεβιτς, οὗτος τὴν αἰφνιδικὴν ἀσθένειαν ἀνήγγειλαν τὰ πρακτορεῖα, εἶνε υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου καὶ θεῖος τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Γεννηθεὶς τῇ 9^ῃ 21 Σεπτεμβρίου 1827 ἄγει νῦν τὸ 62 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Φέρει τὸν τίτλον τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τὸν τοῦ ὑποναυάρχου, καὶ εἶνε ἀρχηγὸς πολλῶν συνταγμάτων καὶ ναυτικῶν μοιρῶν. Νυμφευθεὶς τὴν 30 Αὐγούστου 1848 τὴν πριγκίπισσαν Ἀλεξάνδραν Ἰωσήφοβναν, θυγατέρα τοῦ δούκους τοῦ Σάξ-Άλτεμβούργου Ἰωσήφ, ἀπέκτησε ἐξ αὐτῆς πέντε τέκνα.

Ὁ Μ. Δοῦξ Κωνσταντῖνος Νικολάεβιτς εἶνε γνωστὸς διὰ τὰ φιλελευθέρᾳ αὐτοῦ φρονήματα, δι' ἃ ἦλθεν εἰς τιαυτέην διάστασιν πρὸς τὸν νῦν Αὐτοκράτορα, ὥστε οὐ μόνον ἔπαυσε πᾶσα σχέσις μεταξὺ των, ἀλλὰ καὶ ἐτέθη εἰς ἀποστρατεῖαν καὶ ἀπεμακρύνθη ἢ μᾶλλον ἐξωρίσθη τῆς Πετρούπολεως. Ἐκτοτε ζῇ διαρκῶς σχεδὸν εἰς τὴν μαγυτικὴν ἐν Κριμαίᾳ ἑπαυλὶν τοῦ Ὀριάνδαν, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς εἰς Πετρούπολιν ἐπανόδου εἰ μὴ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις.

Ὁ Μ. Δοῦξ Κωνσταντῖνος Νικολάεβιτς τρέφει ἰδιόζουσαν στοργὴν πρὸς τὰ γράμματα. Ὑπὸ τὴν προστασίαν του διατελοῦσι τὰ πλείστα Πανεπιστήμια, Ἰνστιτοῦτα καὶ φιλολογικὰ Σωματεῖα τῆς Ρωσίας, μετὰ ζήλου προστατεύει τοὺς ἐνδεεῖς ποιητὰς, συγγραφεῖς, λογογράφους καὶ σπουδαστάς· ἰδρύει σχολεῖα, καὶ ἐν γένει τὸ πᾶν πράττει πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς ρωσικῆς κοινωνίας, τοῦθ' ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὸ γενικὸν πρόγραμμα τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως καὶ οὐκ ὀλίγον συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ προκύψῃ ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Τσάρου ψυχρότης, ἣν βλέπομεν εὐχαρίστως διαλυομένην μετὰ πάροδον τῶσων ἐτῶν πρὸ τῆς ἐπιθανατοῦ κλίνης.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν εὐτυχῶς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ σεπτοῦ ἀσθενοῦς.

Ο ΕΞΩΡΑΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

(Κανονικὴ ἐξίλιξις)

Ἰούλιος

Αἱ ἐφημερίδες ἀρχίζουν νὰ ὑπενθυμίζουν, ὅτι ἡ πόλις δικτελεῖ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν.

Ἀναφαίνεται ἡ νόσος ὀστρακιά. Ὑποβάλλονται διάφοροι γινῶμαι πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς· ἀλλὰ πᾶσαι ἀπορρίπτονται ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἰς τὰ φιλελευθέρᾳ κράτη δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐξοστρακισμός.

Τὰ καθίσματα τῶν καφενειῶν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος φθάνουσι μέχρι τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας, ἡ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται διὰ τοῦ ρωσικοῦ σιδηροδρόμου φιλοτίμως χορηγηθέντος παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος σχολιάζει τὰ γεγονότα ταῦτα ὡς ἐνέχοντα πολιτικὴν σημασίαν.

Ἡ στέγη τῶν Ἀνακτόρων καταρρέει. Ὁ κ. Συγγρὸς προσφέρεται νὰ ἐκτελέσῃ χρέη Καριάτιδος μέχρι τῆς ἐπισκευῆς αὐτῆς.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνέρχεται καὶ συζητεῖ περὶ τῶν ὑδραυλικῶν. Κατὰ τὴν συζήτησιν σφοδρὰ ἐγείρεται ἔρις καὶ εἰς τῶν συμβούλων θραύει διὰ τῆς ράβδου του τὸ κρανίον ἐνὸς συναδέλφου του, ὅστις ἔτυχε νὰ εἶνε ὑδροκέφαλος. Τὸ ὕδωρ ἀναπηδᾷ ἄφθονον ἐκ τοῦ θραυσθέντος κρανίου καὶ ὁ δήμαρχος μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλει εἰς τοὺς συνδημότης του, ὅτι ἀνευρέθη καὶ νέα πηγὴ ὕδατος.

Αὐγούστος

Καύσων ἀνυπόφορος. Ὁ κ. Σλήμαν ἐξεληθὼν καὶ ἀναγινώσκων καθ' ὁδὸν τὴν Ἰλιάδα ἐν ὧρα μεσημβρίας καταπίπτει λιπόθυμος. Τὸ πάθημά του ἀποδίδεται εἰς Ἰλι-
ασιν.

Ὁ ἀνεγερθεὶς εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τῆς Ὀμο-

νοίας κίων δεικνύει σημεῖα λύσεως. Ὁλόκληρον καρπαζιον ἀγγλῶν περιηγητῶν μεταδάντων πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Ἀκαδημίας ἀπόλλυται καταπλακωθὲν ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Πανεπιστημίου. Διαπραγματεύσεις ἐνεργοῦνται μετὰ τοῦ Στάνλεϋ πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῶν.

Ὁ δήμαρχος προτείνει πρὸς θεραπείαν ριζικὴν τῆς λειψυδρίας νὰ μεταφερθῇ ἐν Ἀθήναις ὁλόκληρος ἡ νῆσος Ὑδρα. Ὁ κ. Γκίκας δηλοῖ, ὅτι δέχεται, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐκλέγηται διαρκῶς βουλευτὴς Ἀττικῆς.

Τελοῦνται μεγαλοπρεπῶς τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρώτου ἀποχωρητηρίου τοῦ κ. Χόρν. Παρίστανται οἱ ἐπιφανέστεροι τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀπαγγέλλει πανηγυρικὸν κατὰλληλον ἐπίτηδες προσκληθεὶς ὁ ἱερομάρτυς τῆς ἀποχωρήσεως Σεβ. Σύρου Μεθόδιος.

Ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς τάφρου τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὅπου ἀνακαλύπτονται νέοι τάφοι. Σφοδρὰ διένεξις ἐγείρεται μετὰ τῶν ἀρχαιολόγων ἂν εἶνε σαρκοφάγοι ἢ... χορτοφάγοι, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι διακόπτονται. Ὁ ἱπποσιδηρόδρομος ἀναγκαζόμενος νὰ διαμαρτύρεται καθ' ἐκάστην προσλαμβάνει ὡς διευθυντὴν του τὸν ἄγιον Κορινθίᾳς κ. Κολιάτσον.

Σεπτέμβριος

Ἡ κυβέρνησις διορίζει ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐξ ἐνὸς κτηνιάτρου, δύο ἱεροψαλτῶν, ἐνὸς φαρμακεμπορίου καὶ ἐνὸς εἰρηνοδίκου, ὅπως ἐπιστατήσῃ περὶ τὴν διακόσμησιν τῆς πόλεως διὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτάς.

Αἱ ἐργασίαι τῆς προεκτάσεως τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀναστέλλονται, διότι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἀνθίσταται κατὰ τῆς κατεδαφίσεως τοῦ παρὰ τὴν παλαιὰν Ἀγορὰν Τζαμιοῦ. Ὁ κ. Ξένος ὑποβάλλει σχέδιον περὶ προεκτάσεως τῆς ὁδοῦ ὑπογεώως.

Ἀρχονται αἱ δοκιμαί τῆς Φλώρας τοῦ κ. Σαμάρα· ἐπὶ πόπτης διορίζεται ὁ φίλος τμηματάρχης κ. Φλώρος.

Δραστηριῶς ἐξακολουθεῖ ἡ διαρρύθμισις καὶ ἡ διακόσμησις τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως, ἐξ ἧς πρόκειται νὰ διέλθῃ ἡ πομπή.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπολείπεται πολὺς χρόνος ἀποφασίζεται νὰ ἐνεργηθῇ τοῖχος εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ διακοσμηθῇ. Ἡ Ὄρα προσφέρει πάντα τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς παλαιᾶς φύλλα πρὸς ἐξωραϊσμόν τοῦ τοίχου. Ἡ δωρεὰ γίνεται εὐγνωμόνως δεκτή.

Τῇ γενναιοφρόνῃ συγκαταθέσει τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν καφενειῶν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἀρχονται αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ πανομοιότυπου τοῦ πύργου τοῦ Ἀἰφελ εἰς τὸ κέντρον τῆς πλατείας. Ὁ παππᾶ Μαρτῖνος κηρύττει κατὰ τῆς Πυργοποιίας καὶ διενεργεῖ ἀφορισμόν, ἐπέρχεται δὲ κατὰ τὴν κατασκευὴν σύγχυσις γλωσσῶν, τὴν ὁποίαν προσκαλεῖται νὰ διορθώσῃ ὁ κ. Κόντος. Τὸ ἔργον ἐν τοσούτῳ ἀπομένει ἡμιτελές.

Ὀκτώβριος

Πυρετώδης δραστηριότης ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς διακοσμήσεως τῆς πόλεως, ἐπικρατεῖ ὅμως μεγάλη ἀνησυχία μήπως ὁ καιρὸς δὲν ἐπαρκέσῃ. Ὁ κ. Σιγάλας ἐνεργεῖ συλλαλητήριον καὶ ἀγορεύει λέγων, ὅτι εἶνε καιρὸς ἔργων καὶ οὐχὶ λόγων.

Ἀποφασίζεται νὰ στρωθῶσιν αἱ ὁδοὶ δι' ἀσφάλτου. Μετὰ τὰς πρώτας δοκιμὰς εὐρίσκονται εἰς τὰς ὁδοὺς κολλημένοι πλείστοι διαβάται. Μεγάλῃ ἐγείρεται καταφορὰ κατὰ τοῦ δημάρχου, ὅστις κατηγορεῖται ὡς ἐφαρμόζων τὴν κολλησιουργίαν.

Βροχαὶ ραγδαίαι κατακλύζουσι τὴν πόλιν· ἡ πλατεία